

[Lannung.]

ulykkeligvis af de fleste frie lande i Asien og Afrika som en udfordring, et udslag af vestlig trang til formynderi. Det er derfor meget vigtigt, at vesten på dette felt får fornyet sin politik.

Den nye udvikling har medført, hvad NATO-konferencen i Paris også viste, at de små lande her har større muligheder end før. Derfor håber jeg, at de skandinaviske lande, som jo længe har ført en retvendt politik i disse spørgsmål, snart vil kunne få mulighed for at gøre deres indflydelse gældende med positivt resultat.

Det skulle nødigt forme sig således, at medens vi koncentrerede os om at holde den militære magtbalance, tabte vi det politiske slag om de frie nationer derude, slaget om disse folkeslags hjerter og sind, som det forleden blev sagt i Europarådet.

Med hensyn til Europarådet kan jeg henviser til mine bemærkninger ved finanslovens første behandling, hvor jeg stærkt gik ind for en sammensmeltning af Europarådet og OEEC. Jeg ser, som det altovervejende flertal i Europarådet, meget gerne en sådan snarlig sammensmeltning eller sammenslutning for derved at få kun én, men til gengæld en virkelig effektiv organisation til varetagelse af det europæiske samarbejde.

Jeg måtte forleden i Europaforsamlingen på den juridiske kommissions vegne beklage, at ministerudvalget på temmelig negativ måde havde besvaret vor kommissions beskedne anmodning om, at medlemslandene skulle indsende oplysninger om love og bestemmelser vedrørende nationale mindretals retlige stilling, for at det kunne overvejes, om der kunne gennemføres forbedringer.

Ministerudvalget havde givet udtryk for den mening, at det ville være at foretrække at overlade til FN at fortsætte med at beskæftige sig med mindretalsspørgsmål. Vi måtte heroverfor gøre gældende, at det vil komme til at betyde, at spørgsmålet om nationale mindretal i Europa skal behandles også af asiatiske, afrikanske, latinamerikanske og Sovjetlande i stedet for inden for Europarådets mere afgrænsede felt.

Vi måtte derfor spørge, om ministerudvalget havde gjort sig den kendsgerning

klar, at spørgsmålet om nationale mindretal havde mødt særlige vanskeligheder i verdensorganisationen, hvor det opfattes som et meget mere kompliceret spørgsmål end her i Europa, hvor vi har at gøre med „ægte“, gamle, historisk givne mindretal.

I FN sammenblandes spørgsmålet i den nye verdens øjne, i særdeleshed hos latinamerikanerne, let med problemer forbundet med, hvad man kunne kalde mere forbigående immigrationsminoriteter, og FNs arbejde med spørgsmålet er formentlig gået i stå. Derfor er det alt andet end indlysende, at mindretalsbeskyttelsen bedre kan sikres gennem FN end under Europarådet.

Vi opfordrede derfor ministerudvalget til på ny at overveje sin holdning. Den norske handelsminister, der fungerede som formand for ministerudvalget, svarede, at han ville foranledige, at spørgsmålet kom til behandling igen i Europarådets ministerudvalg. Om der, efter at vi har fået oplysningerne, skal foretages yderligere og i givet fald hvad, skal der jo først i næste omgang tages stilling til og netop på grundlag af de givne oplysninger. Jeg håber og venter, at man i ministerudvalget fra dansk side vil se velvilligt på vor anmodning om oplysninger.

Med hensyn til godkendelse af Europarådets konventioner hilser jeg med glæde de skridt, der er sket, og hvad der yderligere er bebudet af den højtærede stats- og udenrigsminister, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at der med hensyn til forenkling af grænseformaliteter er sket det nye store fremskridt, at Sverige, Tyskland og Østrig nu tillader motorkøretøjer uden videre at passere grænserne, idet det hidtil gældende krav om særlige toldpapirer helt er ophævet. Jeg håber, at ministerudvalget i almindelighed og Danmark i særdeleshed vil gå ind for, at de andre medlemslande følger dette gode eksempel.

Jeg har tidligere været inde på, at det ville være lykkeligt, hvis der var lidt nærmere kontakt og lidt oftere fandt orienterende drøftelser sted mellem regeringen eller udenrigsministeriet og de danske repræsentanter i den rådgivende forsamling, selvfølgelig under bevarelse af fuld frihed for alle parter, også repræsentanterne, til